

I, com a assumptes de tràmit, es dóna permís d'edificació a Francesc Valldeperas, s'aprova una factura del fuster Ramon Molné de 226 ptes. i es notifica un fallo de quintes del mosso Pere Virgili Ferrer.

M. CARME ROIG I GARRIGA

LA PARTIDA DE NAIXEMENT D'ÀNGELA ROIG

Quan vam publicar la biografia d'Àngela Roig (Butlletí CFA. 31. pp. 10-13). extreta de la "Crònica Seráfica" del P. Francisco Marca, vam afegir-hi una mena d'introducció en què dèiem no haver trobat la partida de naixement de la biografiada, cosa que ens feia suposar que la data donada era errònia. Efectivament, la biografia deia: "Tuvo su nacimiento en el año de 1587, de Padres Labradores, llamado el Padre, Salvador Roig; mas no he podido hallar el nombre de la Madre": Per comprovar aquesta dada i completar-la, vam intentar esbrinar-ho en el registre parroquial de baptismes, però el resultat va ser negatiu. Llavors vam fer una revisió exhaustiva dels bateigs haguts a la parròquia d'Alcover entre 1577 i 1589 i el resultat tampoc no va ser satisfactori. I això, perquè la data correcta resulta que era lleugerament anterior, exactament de 1575, com hem

pogut comprovar en una consulta que hem realitzat fa ben poc. Concretament, el primer llibre de baptismes alcoverenc, que abraça de 1571 a 1608, dóna la data de 2 de febrer de 1575 per al baptisme d'Àngela, filla de Salvador Roig i d'Àngela, de la qual foren padrins Gabriel Olesa, corder, i la muller d'Antoni Guasc, sastre. Sabut això, és més fàcil suposar que el testament de Salvador Roig realitzat el 1600 deu referir-se a la mateixa família. Aquest Salvador Roig figura en primer lloc en la relació de veïns d'Alcover del fogatge de 1553. En canvi, en la concòrdia de 1625, en què s'enumeren tots els veïns del poble, ja no hi és.

J.C.B.

JOANET DE PEDRET

(Joan Pedret)

Germà de l'Agustí Pedret, que ens ha deixat un interessant recull de poesies en català. Estàvem als finals de la guerra civil i per amistat amb en Joanet i els seus germans, ens quedàvem al seu mas del Degotall amb uns quants veïns d'Alcover per tal d'esquivar les bombres que ja hi queien. Als pocs dies ja xiulaven les bales dels canons per damunt nostre; eren doncs els últims dies de la guerra.

En Joanet era original. Xiulava com una flauta i sabia de memòria tot el llenguatge de les trompetes de la caserna!.

Als vespres, tots els refugiats allí reunits féiem comentaris —algunes vegades acalorats— sobre la situació del moment, social, política o militar, per exemple les discòrdies entre els partits, que tots volen tenir raó, que tots volen manar, que tots ho prometen tot i no donen res i que a la fi tot segueix igual.

En Joanet tenia la clau del problema! I amb una seguretat digna de qui no en sap més, ens digué:

— Jo aviat sabria quin règim polític és el millor.

— Vós, Joanet?

— Sí, jo; mireu, només cal agafar el mapa d'Espanya i fer-hi una creu al mig: una ratlla de dalt a baix i una altra de la dreta a l'esquerra; sortirien quatre quadrats. Doncs bé,

que els monàrquics anessin a viure al quadrat de dalt, a la dreta; faria anar els socialistes al quadrat de dalt, a l'esquerra; els republicans que anessin al quadrat de baix, a la dreta, i tots els comunistes cap al quadrat de baix, a l'esquerra. Triats d'un a un i sense grunyar, cadascú al seu lloc a viure d'acord amb el règim que ens vol fer creure que és el millor! Així aviat sabríem quin va més bé i el podríem implantar arreu d'Espanya!

He dit que en Pedret era original, i de fet, ja es distingia dels altres pagesos en el fet que no treballava massa perquè tenia el seu criteri. Dels pagesos deia:

— Sembla que estiguin encegats per l'aixada, i de tan prop que miren la terra, tallant herbes a tort i a dret, no veuen que treballen en va, perquè l'herba de l'estiu mata la de l'hivern, i la de l'hivern mata la de l'estiu.

SALVADOR GUMÀ